

154

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 5 stycznia 1954 r.

zmieniające załącznik do uchwały Prezydium Rządu z dnia 8 listopada 1950 r. w sprawie przekazywania zbędnych i nadmiernych remanentów motoryzacyjnych.

Na podstawie § 6 uchwały Prezydium Rządu z dnia 8 listopada 1950 r. w sprawie przekazywania zbędnych i nadmiernych remanentów motoryzacyjnych (Monitor Polski z 1950 r. Nr A-123, poz. 1528, z 1952 r. Nr A-20, poz. 245 i z 1953 r. Nr A-28, poz. 337) zarządza się, co następuje:

§ 1. Z listy pojazdów samochodowych, stanowiącej załącznik do uchwały Prezydium Rządu z dnia 8 listopada 1950 r. w sprawie przekazywania zbędnych i nadmiernych remanentów motoryzacyjnych (Monitor Polski z 1950 r. Nr A-123, poz. 1528 i z 1952 r. Nr A-20,

poz. 245), w brzmieniu nadanym zarządzeniem z dnia 19 marca 1953 r. (Monitor Polski Nr A-28, poz. 337), skreśla się:

pozycję 16 samochodów osobowych marki Hillman typ Minx i

pozycję 17 samochodów osobowych marki Rover typ Land Rover.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. E. Szyr

155

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 22 grudnia 1953 r.

w sprawie zastępstwa sądowego przedsiębiorstw państwowych, podległych Ministrowi Gospodarki Komunalnej.

Na podstawie art. 22 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. Nr 49, poz. 439) oraz art. 3 ust. 3 dekretu z dnia 29 marca 1951 r. o organach zastępstwa prawnego (Dz. U. Nr 20, poz. 159) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zleca się organom zastępstwa prawnego wykonywanie czynności procesowych w postępowaniu cywilnym przed Sądem Najwyższym i przed sądami wojewódzkimi jako sądami pierwszej instancji w sprawach wszystkich przedsiębiorstw państwowych, podległych Ministrowi Gospodarki Komunalnej, z tym że zlecenie powyższe dotyczy zarówno przedsiębiorstw już istniejących jak i tych, które będą w przyszłości utworzone.

§ 2. Zastępstwo sądowe w zakresie innych czynności procesowych w postępowaniu cywilnym może być objęte przez organy zastępstwa prawnego na wniosek dyrektora przedsiębiorstwa w każdym stanie danej sprawy, jeżeli organy te uznają z ważnych powodów udział swój w niej za wskazany.

§ 3. Uchyla się zarządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 24 października 1951 r. w sprawie zastępstwa sądowego przez organy zastępstwa prawnego terenowych przedsiębiorstw państwowych, nad którymi zwierzchni nadzór sprawuje Minister Gospodarki Komunalnej (Monitor Polski Nr A-95, poz. 1323).

§ 4. Organy zastępstwa prawnego będą wykonywały nadal czynności procesowe we wszystkich nie zakończonych sprawach, w których przed dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia przedsiębiorstwa państwowe, podległe Ministrowi Gospodarki Komunalnej, korzystały z zastępstwa powyższych organów.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki Komunalnej: F. Baranowski

156

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 5 stycznia 1954 r.

w sprawie zasad i trybu ostatecznego rozliczenia wypłat na inwestycje scentralizowane limitowe 1953 r. Inwestorów objętych lub rozliczających się z budżetem państwa.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. Ilekroć jest mowa w zarządzeniu:

- 1) o bankach specjalnych — należy przez to rozumieć banki finansujące inwestycje,
- 2) o inwestycjach — należy przez to rozumieć inwestycje scentralizowane limitowe,

- 3) o dysponentach II stopnia — należy przez to rozumieć również centralne zarządy (jednostki równorzędne),
- 4) o środkach własnych — należy przez to rozumieć środki pochodzące z amortyzacji indywidualnej oraz inne środki zakumulowane na bankowych rachunkach środków własnych inwestorów, zwiększonych o przelewy, o których mowa w § 2.

§ 2. 1. Banki specjalne przeniosą na rachunki środków własnych 1953 r. inwestorów bezpośrednich wszelkie środki zakumulowane przez tychże inwestorów w roku 1953 na rachunkach wpłat ponadplanowych.

2. Środki własne inwestorów bezpośrednich podlegają zarachowaniu na pokrycie wypłat na inwestycje 1953 r. do wysokości łącznej sumy wypłat dokonanych w ramach jednego rozdziału budżetowego budżetu centralnego lub jednostkowego budżetu terenowego. Nadwyżki środków własnych ponad łączną sumę wypłat dokonanych na rzecz inwestorów objętych jednym rozdziałem budżetowym podlegają odprowadzeniu na dochód budżetu państwa w sposób przewidziany w §§ 11 i 20.

§ 3. 1. Przepisy § 2 nie dotyczą środków pochodzących z dotacji Naczelnej Rady Odbudowy m. st. Warszawy.

2. Banki specjalne w terminie do dnia 15 stycznia 1954 r. ustalą wartość robót włączonych do planu inwestycyjnego na rok 1953 z pokryciem ze środków Naczelnej Rady Odbudowy m. st. Warszawy i wykonanych rzeczowo do końca 1953 r. Ustalenia, o którym mowa, banki specjalne dokonają na podstawie oświadczeń inwestorów, podpisanych przez kierownika jednostki organizacyjnej będącej inwestorem bezpośrednim oraz głównego (starszego) księgowego. Różnica między kwotą przelaną przez Naczelną Radę Odbudowy m. st. Warszawy a ustaloną w ten sposób wartością wykonanych robót podlega przeniesieniu na rachunek środków własnych inwestora bezpośredniego na rok 1954.

3. Składanie oświadczenia, o którym mowa w ust. 2, jest zbędne, o ile inwestycja lub jej część, na której realizację przeznaczone były środki Naczelnej Rady Odbudowy m. st. Warszawy, nie była finansowana z kredytu budżetowego i gdy środki Naczelnej Rady Odbudowy m. st. Warszawy wyodrębnione zostały w oddzielny plan pokrycia finansowego inwestycji. W tym przypadku różnica między sumą przelaną na rachunek inwestora bezpośredniego dotacji a sumą wypłat dokonanych w ciężar rachunku inwestora podlega przeniesieniu przez bank specjalny na rachunek środków własnych inwestora na rok 1954.

II. Przepisy dotyczące jednostek objętych lub rozliczających się z budżetem centralnym.

§ 4. 1. Banki specjalne prześlą inwestorom bezpośrednim zawiadomienia o stanie bankowych rachunków dotyczących finansowania inwestycji w roku 1953 w terminie:

- 1) jednostkom budżetowym — do dnia 11 stycznia 1954 r.,
- 2) jednostkom na rozrachunku gospodarczym — do dnia 15 stycznia 1954 r.

2. W zawiadomieniach banki specjalne podadzą stany rachunków wypłat na inwestycje oraz stany akumulacji na rachunkach środków własnych, jak również nazwę budżetu jednostkowego oraz numery i nazwę podziałki klasyfikacji budżetowej, na którą bank zaliczył wypłaty.

3. Rachunki wypłat i akumulacji będą podawane w zawiadomieniach z uwzględnieniem księgowani dokonywanych na tych rachunkach w okresie do dnia 8 stycznia 1954 r. na podstawie zarządzenia Ministra Finansów z dnia 21 grudnia 1953 r. w sprawie rachunkowości budżetowej w okresie zakończenia i rozpoczęcia roku budżetowego (Monitor Polski Nr A-116, poz. 1504).

§ 5. 1. Inwestorzy bezpośredni obowiązani są potwierdzić prawidłowość danych, zawartych w zawiadomieniach bankowych (§ 4); lub też — w razie stwierdzenia rozbieżności między stanami rachunków podanych w bankowym zawiadomieniu a własnymi zapisami albo błędnego oznaczenia klasyfikacji budżetowej — dokonać uzgodnienia z bankiem specjalnym. O ile w toku uzgadniania bank dokona w swoich księgach koniecznych sprostowań, obowiązany jest przesłać inwestorowi zawiadomienie ponowne, obejmujące dokonane sprostowania.

2. Potwierdzenia lub uzgodnienia, o których mowa w ust. 1. inwestorzy bezpośredni dokonają w terminie:

- 1) jednostki budżetowe — do dnia 20 stycznia 1954 r.,
- 2) jednostki na rozrachunku gospodarczym — do dnia 31 stycznia 1954 r.

3. Brak potwierdzenia ze strony inwestora nie wstrzymuje dalszych prac banku przewidzianych w zarządzeniu. W razie braku potwierdzenia bank przyjmie za podstawę dalszych prac stany rachunków według zapisów bankowych.

§ 6. 1. Jednostki budżetowe po dokonaniu uzgodnienia stanu rachunków z bankami specjalnymi przedłożą nadzorującym je jednostkom sprawozdania o wydatkach i akumulacji środków własnych na inwestycje 1953 r. w terminie do dnia 20 stycznia 1954 r.

2. Sprawozdania, o których mowa, jednostki budżetowe sporządzają na formularzu według wzoru podanego w załączniku do zarządzenia i zgodnie z objaśnieniami do wzoru.

3. Do sprawozdania jednostki budżetowe dołączają uwierzytelnione przez głównego (starszego) księgowego odpisy zawiadomień otrzymanych z banków specjalnych (§ 4).

§ 7. 1. W terminie do dnia 25 lutego 1954 r. banki specjalne przeniosą na otwarte w tym celu zbiorcze rachunki dysponentów drugiego stopnia salda rachunków wypłat i środków własnych inwestorów bezpośrednich podległych jednostkom będącym dysponentami drugiego stopnia, dla których otwarto zbiorcze rachunki.

2. Zbiorcze rachunki, o których mowa w ust. 1. banki specjalne otwierać będą dla każdego dysponenta drugiego stopnia w ramach poszczególnych rozdziałów budżetowych.

3. W terminie do dnia 1 marca 1954 r. banki specjalne prześlą dysponentom drugiego stopnia wyciągi ze zbiorczych rachunków, otwartych w myśl ust. 1 i 2, podając w tychże wyciągach kwoty przeniesione z poszczególnych rachunków inwestorów bezpośrednich oraz łączny stan wypłat i akumulacji środków własnych.

§ 8. 1. W terminie do dnia 10 marca 1954 r. dysponenti drugiego stopnia sporządzą i prześlą właściwemu ministerstwu (urzędowi centralnemu) sprawozdania zbiorcze o wydatkach i akumulacji środków własnych na inwestycje scentralizowane limitowe za rok 1953 sporządzone według wzoru podanego w załączniku do zarządzenia.

2. Dysponenti drugiego stopnia nadzorujący jednostki budżetowe sporządzają sprawozdanie zbiorcze na

podstawie sprawozdań otrzymanych od jednostek podległych. W razie niezgodności między sprawozdaniem jednostki podległej a danymi zawartymi w bankowych wyciągach ze zbiorczych rachunków wypłat i akumulacji środków własnych (§ 7 ust. 3), dysponenti drugiego stopnia obowiązani są dokonać z bankiem uzgodnienia.

3. Jednostki nadzorujące przedsiębiorstwa na rozrachunku gospodarczym przyjmują do sprawozdania zbiorczego dane dotyczące wypłat na inwestycje i akumulacji środków własnych według bankowego wyciągu ze zbiorczego rachunku wypłat i akumulacji środków własnych; pozostałe dane w sprawozdaniu zbiorczym jednostki te ustalają na podstawie własnych zapisów.

§ 9. 1. Dysponenti główni na podstawie sprawozdań otrzymanych od dysponentów drugiego stopnia oraz sprawozdań otrzymanych od inwestorów bezpośrednich, podległych bezpośrednio dysponentom głównym, sporządzą w terminie do dnia 20 marca 1954 r. w czterech egzemplarzach zbiorcze sprawozdania o wydatkach i akumulacji środków własnych na inwestycje za rok 1953 w układzie według formularza, którego wzór stanowi załącznik do zarządzenia.

2. Sporządzone w myśl ust. 1 zbiorcze sprawozdania dysponenti główni uzgodnią z bankami specjalnymi w terminie do dnia 30 marca 1954 r. Uzgodnieniu podlegają stany wypłat i akumulacji środków własnych w poszczególnych rozdziałach budżetowych. Bank na złożonych egzemplarzach sprawozdania potwierdzi fakt uzgodnienia sprawozdania, zatrzymując jeden egzemplarz w swoich aktach.

3. Uzgodnione sprawozdania dysponenti główni złożą w Ministerstwie Finansów w terminie do dnia 5 kwietnia 1954 r. w dwóch egzemplarzach.

§ 10. 1. Po dokonaniu uzgodnień, o których mowa w § 9, banki specjalne złożą Ministerstwu Finansów w terminie do dnia 15 kwietnia 1954 r. sprawozdania roczne z wydatków budżetowych na inwestycje za 1953 r. w dwóch egzemplarzach.

2. Sprawozdania sporządzone w układzie według części, działów i rozdziałów budżetowych powinny zawierać:

- 1) stan wypłat,
- 2) stan środków własnych zarachowanych na pokrycie wypłat,
- 3) wysokość wypłat obciążających budżet centralny.

§ 11. 1. Po złożeniu Ministerstwu Finansów sprawozdania rocznego banki specjalne przeprowadzą kompensatę wypłat i środków własnych zaksięgowanych na rachunkach zbiorczych otwartych w myśl § 7 oraz na rachunkach inwestorów bezpośrednich podległych bezpośrednio ministerstwu (urzędowi centralnemu).

2. Nadwyżki środków własnych ponad wypłaty dokonane w ramach jednego rozdziału budżetowego, jak również pozostałości środków na rachunkach amortyzacji scentralizowanej 1953 r. centralnych zarządów (jednostek równorzędnych) banki specjalne przeleją na dochód budżetu centralnego roku 1954 część 9 „Ministerstwo Finansów”, dział 7 „Przelewy”, rozdział 3 „Inne rozliczenia z lat ubiegłych”.

§ 12. Po dokonaniu czynności, o których mowa w § 11, banki finansujące inwestycje obciążą środki budżetu centralnego na inwestycje 1953 r. sumą wypłat obciążających budżet. Saldo środków budżetu centralnego na sfinansowanie inwestycji 1953 r. banki specjalne przeniosą na rachunek środków budżetu centralnego 1954 r.

III. Przepisy dotyczące jednostek objętych lub rozliczających się z jednostkowymi budżetami miast nie stanowiących powiatów.

§ 13. 1. Banki specjalne prześlą inwestorom bezpośrednim w terminie do dnia 9 stycznia 1954 r. zawiadomienia o stanie bankowych rachunków wypłat na inwestycje i akumulacji środków własnych dotyczących roku 1953, sporządzone zgodnie z przepisami zawartymi w § 4 ust. 2 i 3.

2. Inwestorzy bezpośredni w terminie do dnia 18 stycznia 1954 r. są obowiązani potwierdzić prawidłowość danych zawartych w bankowych zawiadomieniach lub też w razie stwierdzenia rozbieżności między stanami rachunków podanych w bankowym zawiadomieniu a własnymi zapisami albo błędnego oznaczenia klasyfikacji budżetowej — dokonać uzgodnienia z bankami specjalnymi. O ile w toku uzgadniania bank specjalny dokona w swoich księgach koniecznych sprostowań, obowiązany jest przesłać inwestorowi bezpośredniemu zawiadomienie ponowne, uwzględniające dokonane sprostowania. W przypadku braku potwierdzenia ze strony inwestora ma zastosowanie przepis § 5 ust. 3.

3. Na podstawie uzgodnionych z inwestorami bezpośrednimi rachunków banki specjalne w terminie do dnia 20 stycznia 1954 r. sporządzą i prześlą prezydentom miejskich rad narodowych ostateczne sprawozdanie z wydatków budżetowych na inwestycje 1953 r. inwestorów objętych jednostkowym budżetem miejskiej rady narodowej w układzie ustalonym w § 19.

4. Dalszy tryb postępowania banków specjalnych regulują przepisy §§ 20 i 21.

IV. Przepisy dotyczące jednostek objętych lub rozliczających się z jednostkowymi budżetami powiatowymi (miast stanowiących powiaty) i jednostkowymi budżetami wojewódzkimi (m. st. Warszawy i m. Łodzi).

§ 14. Banki specjalne prześlą w terminie do dnia 11 stycznia 1954 r. inwestorom bezpośrednim zawiadomienia o stanie bankowych rachunków wypłat na inwestycje i rachunków akumulacji środków własnych za rok 1953, sporządzone zgodnie z przepisami, zawartymi w § 4 ust. 2 i 3.

§ 15. 1. Inwestorzy bezpośredni obowiązani są potwierdzić prawidłowość danych zawartych w bankowych zawiadomieniach lub też w razie stwierdzenia rozbieżności między stanami rachunków podanych w zawiadomieniach bankowych albo błędnego oznaczenia klasyfikacji budżetowej — dokonać uzgodnienia z bankami specjalnymi. O ile w toku uzgadniania bank specjalny dokona w swoich księgach koniecznych sprostowań, obowiązany jest przesłać inwestorowi bezpośredniemu zawiadomienie ponowne, uwzględniające dokonane sprostowania.

2. Potwierdzenia lub uzgodnienia, o którym mowa w ust. 1, inwestorzy bezpośredni dokonają w terminie:

- 1) jednostki budżetowe — do dnia 20 stycznia 1954 r.,
 - 2) jednostki na rozrachunku gospodarczym — do dnia 25 stycznia 1954 r.
3. Przepisy § 5 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 16. W terminie do dnia 20 stycznia 1954 r. jednostki budżetowe będące inwestorami bezpośrednimi przedłożą wydziałom prezydentów rad narodowych sprawozdanie o wydatkach i akumulacji środków własnych na inwestycje 1953 r. Formę sprawozdania ustala § 6 ust. 2 i 3.

§ 17. 1. W terminie do dnia 30 stycznia 1954 r. banki specjalne przeniosą na zbiorcze rachunki wydziałów prezydiów właściwych rad narodowych otwarte w ramach poszczególnych rozdziałów budżetowych:

- 1) wypłaty środków inwestycyjnych z rachunków inwestorów bezpośrednich objętych lub rozliczających się z danym budżetem jednostkowym,
- 2) środki własne zakumulowane na rachunkach tychże inwestorów.

2. O przeniesieniach dokonanych zgodnie z ust. 1 banki finansujące inwestycje powiadomią wydziały prezydiów właściwych rad narodowych, przysyłając im wyciągi ze zbiorczych rachunków, otwartych w myśl ust. 1. W wyciągach tych banki specjalne podadzą kwoty przeniesione z poszczególnych rachunków inwestorów bezpośrednich oraz łączny stan wypłat i akumulacji środków własnych.

3. W odniesieniu do zbiorczych rachunków utworzonych dla rozdziałów obejmujących przedsiębiorstwa powiązane z jednostkowym budżetem wojewódzkim, a podległe wojewódzkim zarządom przedsiębiorstw, banki specjalne sporządzą odpisy wyciągów, o których mowa w ust. 2, i prześlą je właściwym wojewódzkim zarządom przedsiębiorstw.

§ 18. 1. Wydziały prezydiów właściwych rad narodowych uzgodnią z bankami specjalnymi w terminie do dnia 10 lutego 1954 r. rachunki zbiorcze wypłat i środków własnych. W tym celu wydziały prezydiów rad narodowych sporządzą z czterech egzemplarzach sprawozdanie zbiorcze według formularza, którego wzór stanowi załącznik do zarządzenia. Uzgodnieniu podlegają stany wypłat i akumulacji środków własnych w poszczególnych rozdziałach budżetowych.

2. Banki specjalne na złożonych egzemplarzach potwierdzają fakt uzgodnienia sprawozdania zatrzymując jeden egzemplarz w swoich aktach.

3. Uzgodnione sprawozdanie wydziały prezydiów rad narodowych złożą w terminie do dnia 10 lutego 1954 r. w wydziale finansowym prezydium właściwej rady narodowej.

§ 19. Po uzgodnieniu rachunków w myśl § 18 banki specjalne złożą wydziałom finansowym właściwych prezydiów rad narodowych w terminie do dnia 20 lutego 1954 r. roczne sprawozdania z wydatków budżetowych na inwestycje 1953 r. inwestorów objętych jednostkowym budżetem właściwych rad narodowych. Sprawozdania mają być sporządzone według szczegółowej klasyfikacji budżetowej i podawać powinny dla każdego rozdziału budżetowego:

- 1) stan wypłat na inwestycje 1953 r.,
- 2) stan środków własnych zarachowanych na pokrycie wypłat,
- 3) wysokość wypłat obciążających budżet jednostkowy.

§ 20. 1. Po złożeniu sprawozdania, o którym mowa w § 19, banki specjalne dokonają kompensaty środków własnych i wypłat na inwestycje, zgodnie z przepisami § 2 ust. 2.

2. Nadwyżki środków własnych pozostałe w wyniku dokonania kompensaty, jak również pozostałości środków na rachunkach amortyzacji scentralizowanej wojewódzkich zarządów przedsiębiorstw powiązanych z budżetem wojewódzkim banki specjalne przeleją na dochód właściwego budżetu jednostkowego 1954 r. część 12, dział 7 „Przelewy”, rozdział 3 „Inne rozliczenia z lat ubiegłych”.

§ 21. 1. Po dokonaniu kompensaty w myśl § 20 ust. 1 banki specjalne przeniosą w ciężar środków budżetów terenowych na inwestycje scentralizowane 1953 r. właściwych budżetów jednostkowych sumy wypłat obciążających budżet, pozostałe po dokonaniu kompensaty.

2. Saldo środków budżetów terenowych na inwestycje scentralizowane limitowe 1953 r. banki specjalne przeniosą na rachunki środków budżetów terenowych na inwestycje scentralizowane 1954 r. właściwych budżetów terenowych.

§ 22. Banki specjalne prześlą Ministerstwu Finansów w terminie do dnia 31 marca 1954 r. sporządzone w układzie szczegółowej klasyfikacji wydatków budżetowych zbiorcze sprawozdania roczne z wykonania planów pokrycia finansowego inwestycji 1953 r. jednostek powiązanych z budżetami terenowymi, oddzielnie dla każdego województwa. Sprawozdania te wykazywać powinny dla każdego rozdziału budżetowego sumę wypłat na inwestycje 1953 r., sumę zarachowanych na pokrycie wypłat środków własnych inwestorów oraz wysokość wypłat obciążających budżet.

V. Przepisy końcowe.

§ 23. Potwierdzenie zawiadomienia bankowego, o którym mowa w §§ 5 i 15, jest równoznaczne z uzgodnieniem zapisów księgowych w zakresie finansowania inwestycji w rozumieniu zarządzenia Ministra Finansów z dnia 28 maja 1952 r. w sprawie obowiązku okresowego uzgadniania przez inwestorów zapisów księgowych w zakresie finansowania inwestycji z bankami finansującymi inwestycje (Monitor Polski Nr A-48, poz. 660), a dołączone do sprawozdań inwestorów odpisy potwierdzonych zawiadomień o stanie rachunków bankowych, uwierzytelnione przez głównego (starszego) księgowego, zastępują potwierdzenie przez bank specjalny zgodności stanów księgowych.

§ 24. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1954 r.

Minister Finansów: w z. J. Trendota

Nazwa jednostki sporządzającej
 Budżet „ „ „ „ „
 Część „ „ „ „ „
 Dział „ „ „ „ „

Załącznik do zarządzenia Ministra
 Finansów z dnia 5 stycznia 1954 r.
 (poz. 156).

Sprawozdanie o wydatkach i akumulacji środków własnych na inwestycje scentralizowane limitowe za rok 1953.

Rozdział		Gałąź gospodarki narodowej	Roczny plan pokrycia finansowego inwestycji		Otwarte kredyty budżetowe w 1953 r.	Wydatki na inwestycje (podjęto z banku)	Zakumulowane środki własne	Wydatki obciążające budżet	Nadwyżka środków własnych
nr	nazwa		kredyty budżetowy	środki własne					
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Objaśnienia do wzoru.

Dla każdego działu budżetowego obowiązuje oddzielne sprawozdanie. Kolumnę 3 wypełnia się wyłącznie dla przedsiębiorstw objętych działem 1 — Gospodarka narodowa.

W kolumnach 4 i 5 podawać należy kwoty ustalone w rocznych planach pokrycia finansowego inwestycji, według obowiązującego (zatwierdzonego) w dniu 31 grudnia 1953 r. planu pokrycia finansowego inwestycji.

W kolumnie 6 inwestor bezpośredni wykazuje sumę otwartego (przekazanego) mu kredytu budżetowego. Dysponent II stopnia w kolumnie tej wykazuje sumę kredytów przekazanych jednostkom podległym oraz sumę rezerwy zatrzymanej na swoim rachunku (kredytu nie rozdzielonego). Dysponent główny kwotę nie rozdzielonego przez siebie kredytu wykazuje w zestawieniu w odrębnej pozycji w każdym dziale budżetowym, w którym kredyt nie rozdzielony występuje.

W kolumnach 7 i 8 należy podać kwoty ściśle według stanu uzgodnionego z bankiem finansującym inwestycje. W kolumnie 8 należy wykazywać wszelkie środki odprowadzone do banku specjalnego, zarówno na rachunki akumulacji planowej, jak i pozaplanowej. Jeżeli kwota podana w kolumnie 8 jest niższa od kwoty podanej w kolumnie 7, różnicę należy wykazać w kolumnie 9. Jeżeli natomiast kwota podana w kolumnie 8 jest wyższa od kwoty podanej w kolumnie 7, różnicę należy wykazać w kolumnie 10.

W sprawozdaniu inwestora bezpośredniego kwoty wykazane w kolumnach 9 i 10 mają znaczenie wyłącznie orientacyjne. Dysponent II stopnia wypełnia kolumnę 10 jedynie wówczas, gdy zakumulowane przez wszystkie jednostki objęte jednym rozdziałem środki własne przekraczają łączną sumę wypłat podjętych przez te jednostki.

157

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU MASZYNOWEGO

z dnia 29 grudnia 1953 r.

w sprawie zawierania umów o dzieło oraz udzielania zaliczek i zwalniania od obowiązku zabezpieczenia wykonania tych umów.

Na podstawie §§ 12, 57 ust. 2 i § 58 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz państwa oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. z 1949 r. Nr 12, poz. 73 i Nr 58, poz. 448 oraz z 1952 r. Nr 19, poz. 116) zarządza się, co następuje:

§ 1. Upoważnia się na okres do dnia 31 grudnia 1954 r. zarząd centralny Ministerstwa Przemysłu Maszynowego, centralne zarządy wchodzące w skład Ministerstwa oraz przedsiębiorstwa i instytuty naukowo-badawcze podległe Ministrowi Przemysłu Maszynowego do:

- 1) udzielania osobom, nie wymienionym w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz państwa oraz niektórych kategorii osób prawnych, (Dz. U. z 1949 r. Nr 12, poz. 73 i Nr 58, poz. 448 oraz z 1952 r. Nr 19, poz. 116), zwanego dalej „rozporządzeniem”, zamówień do wysokości 15.000 zł na wykonanie dzieła bez potrzeby uzyskiwania stwierdzenia, że osoby wymienione w § 8 rozporządzenia nie mogą zamówień wykonać;